

DIRECT PAYMENT OF THE GRANT-IN-AID TO PRIMARY SL. TEACHERS 185

(f) provide for the detention of mechanical lighters for the purpose of exacting the duty, the confiscation, otherwise ~~from~~ under section 12, of articles in respect of which breaches of the Regulation or rules have been committed, and the disposal of articles so detained or confiscated;

(g) authorise and regulate the inspection & search of any place or conveyance used for the manufacture, storage or carriage of mechanical lighters; and

(h) authorise and regulate the composition of offences against, or liabilities incurred under, the Regulation and fees, including composite payments in lieu of duty.

(3) In making any rule under this section the Government may provide that a breach of the rule shall, where no other penalty is provided by this Regulation, be punishable with imprisonment for any term not exceeding six months, or with fine not exceeding one thousand rupees, or with both imprisonment and fine.

Clause 1 put and carried.

1. (1) This Regulation may be called the Cochin Mechanical Lighters (Excise Duty) Regulation, of 1111.

(2) It extends to the whole of Cochin

The title and the preamble put and carried.

The Cochin Mechanical Lighters' Excise Duty Bill.

WHEREAS it is expedient to impose an excise duty on mechanical lighters and to provide for the collection thereof; it is hereby enacted as follows.—

Preamble.

The whole bill put and carried.

Mr. Thomas Manjuran.—I rise to move that the Cochin Mechanical Lighters Excise Duty Bill be taken up and passed finally tomorrow.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—I second it.

Motion put and carried.

RESOLUTION.

Direct payment of the grant-in-aid to Primary School Teachers

Mr. I. N. Menon.—Mr. President, Sir, I move that "This Council recommends to His Highness' Government to arrange

for the payment of the entire amount of the grant-in-aid directly to the teachers employed in aided primary schools." It is extremely unfortunate that a matter like this which deserves dispassionate consideration on all hands should be gone into in an atmosphere of controversy. While certainly it is not possible for me to alleviate natural antipathies or disarm interested criticisms, I should like to state the case for this resolution as clearly and as briefly as I can. I have already received notice of two amendments as also another document from one of the Hon'ble Members of this House which purports to be a questionnaire which I have been requested to answer in the process of the debate on this resolution.

Sir, I should like to say at the very outset the circumstances which led to my tabling this resolution. It has been the persistent complaint that teachers in the employ of private educational agencies in receipt of grant-in-aid from Government have not been receiving this assistance either in time or in full. (Hear, hear). To put briefly, it has been persistently represented to the authorities that there has been continuous and systematic delayed payment and under-payment. No doubt, Sir, this is not a new question, this is not a new trouble. It is only now that it has come to our heads and I have undertaken the duty of tabling this resolution in the hope of effecting a final settlement.

I would remind the Hon'ble Members of this House before we get into the confusion of the debate that the two outstanding questions are first that the system at present in vogue has been fruitful of producing a body of discontented public servants and secondly that it has tended to tolerating a system of fraud.

I will first take up, Sir, the first part of the issue, viz., the discontent that prevails among the body of teachers employed by private agencies. This is a question which needs no far-reaching research. On the other hand, it is difficult not to give heed to the complaint which has become all but universal. In other words, Sir, there can be no question that there is discontent — universal discontent — among this body of public servants. I use the term 'public servants' deliberately because the wages are met very largely, if not almost entirely, from funds advanced by the Treasury. (Hear, hear).

Now, with regard to the 2nd question, viz. the perpetration of a system which encourages irregularity, I would submit that there have been at least a few cases where it has been

possible for me to ascertain that the scheduled rates of pay have not been respected in actual payment.

These are the two grounds on which I have been persuaded to table this resolution to request His Highness' Government to provide some arrangement by means of which it would be possible for the authorities to take directly to its destination the wages of these public servants. It will not perhaps be wise to anticipate the substance of the two amendments at this stage. One wants that this resolution should be modified in such a way that only the teaching and ordinary grants should be paid to the teachers directly and the grant covering the contingencies of the manager should be paid directly to the manager.

This is a matter which was discussed at a meeting of the Advisory Committee and if I remember aright it was unanimously decided that it would be best to pay the entire amount of the grant directly to the teachers for this reason, that this amount in the aggregate represents the entire salary of the teachers. No doubt, it may be argued that the very term 'contingencies' goes to show that, strictly speaking, it is a perquisite due to the manager rather than to the teacher. I will try to meet this argument by pointing out to the objectors that the manager is entitled to this amount of money only on condition that he makes his contribution to make up the salary of the teacher according to the scheduled rate. In other words, if the manager pays to the teachers over and above what he receives from the Government as contribution so that in the aggregate he may receive his entire salary according to the standard rates laid down by Government, the Manager is entitled to share in the aid given for the rest of the cost of the management. That this is the condition which this grant is disbursed as will be evident from the fact that the very calculation of these contingencies is based upon the fact that managers are called upon to pay the entire amount of the salary as fixed by Government.

There is another amendment which in effect means that teachers should be given directly only their salary grant. I think the Hon'ble Member has slightly confused the word "salary". It does not represent the entire contribution to the salary. There are two grants, the salary and the ordinary grant; and the contingencies form only a part of it. I take it, therefore, that the 2nd amendment also is substantially identical with the first.

Sir, there has been, as I said at the outset, an unnecessary atmosphere of controversy created about this question. I think

there is a feeling in some quarters that this is a confiscatory measure. There is a feeling in some other quarters that the Government is anxious to hurry through this measure somehow or other. The next is that it is a measure which is destitute of inherent justifiability and of popular support.

To take up the question of any anxiety on the part of the Government to hurry through this measure, I would like to submit to the Hon'ble Members of this House that if that was the intention of the Government, there was no necessity to place this matter before the Advisory Committee of this House. There was no necessity to move this resolution, because the authorities are competent to include this as an amendment to the Cochin Education Code and avoid all these complications altogether. The fact that this matter was fully discussed with the representatives of the managers and the teachers at a meeting of the Advisory Committee of this House, that sufficient time for public representation has been allowed since that meeting till now and finally that this matter is now being placed before this House for its consideration in the form of this resolution is proof that the Government have had no interest in hurrying through this measure which is calculated to ameliorate the condition of thousands of our poor public servants.

There is the second question of its being popular. While it is not possible to invite criticisms on a question like this, I take it, Sir, that the views of this House may be held to express sufficiently clearly the views of the country on this question and that is precisely the reason why I have placed this resolution before this House for its consideration.

I now formally move this resolution that "This Council recommends to His Highness' Government to arrange for the payment of the entire amount of the grant-in-aid directly to the teachers employed in aided primary schools."

Mr. P. V. Subramania Ayyar.—I beg to second it.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—On a point of information, Sir, can I know from the Government whether they intend to put this to vote or only to discuss it?

Mr. President.—When a resolution is before the House, the chair is bound to put it to vote.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—May I know whether the Government will be taking part in the vote?

Mr. President.—The Government do not want to influence the House by speaking out what attitude they are going to take.

Mr. P. C. Varkey.—I don't move any amendment.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.—സർ, ഈ റസല്യൂഷൻ ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഭേദഗതി ഇപ്രകാരമാണ്:— "Delete "entire amount of the grant-in-aid" and substitute "teaching grant only". Also add at the end of the Resolution the following words; "wherein irregularity of payment has been found after proper enquiry."

സർ, പണിചെയ്യുന്ന കൂലികിട്ടാതെ കൂട്ടപ്പെടുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സങ്കടം തുടരെത്തുടരെ വകുപ്പുജനറൽ മുമ്പാകെ ചെന്നു കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി അവർക്ക് തുറന്നു വക സങ്കടങ്ങൾ മേലാൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയിരിക്കണം വകുപ്പുജനറൽവർകൾ ഈ റസല്യൂഷൻ ഈ ഡയറിയെ കണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. യത്നം ചെയ്യുന്നവർക്ക് കൂലി കൊടുക്കണമെന്നും കൊടുപ്പിക്കേണ്ടതും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. യത്നം ചെയ്യുന്നവർക്ക് കൂലി കൊടുക്കാതെ തട്ടിയെടുക്കുന്ന ആളുകൾ, മുതലാളിമാരും മാജനജർമാരും, കൊച്ചി രാജ്യത്തെല്ലാ എല്ലാ സ്കൂളും ധാരാളമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ ഈ വക ചൂഷണങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ രക്ഷിക്കേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദുരിച്ചുകൂടാത്ത കടമയുമാണ്. പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കൊടുത്തുവരുന്ന— ടീച്ചിംഗ് ഗ്രാന്റും സാലറി ഗ്രാന്റും — ടീച്ചിംഗ് ഗ്രാന്റ് ൭൦-൦ സാലറി ഗ്രാന്റ് ൧൦-൦ ശതമാനമാണെന്നത് തോന്നുന്നത്.

മിസ്റ്റർ എ. എൻ. മേനോൻ.— ഇ ഗ്രാന്റു കൊടുക്കുന്നത് രണ്ടു തരത്തിലാണ്. ടീച്ചിംഗ് സാലറി, ആർഡിനറി സാലറി ഇങ്ങിനെ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ഗ്രാന്റാണ് കൊടുത്തുവരുന്നത്. ട്രെയിനിംഗു കഴിയാത്തവർക്ക് സാലറി ഗ്രാന്റില്ല. ട്രെയിനിംഗു കഴിഞ്ഞവർക്ക് മാത്രമേ കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ. അതിലേക്കു പണം ധാരാളം വരുമ്പോഴാണ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ആർഡിനറി ഗ്രാന്റ് ആയി കൊടുക്കുന്നത്. കണ്ടിഞ്ചൻസി മുഴുവൻ ആർഡിനറി ഗ്രാന്റായി കൊടുക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ ഒരു ശതമാനം മാത്രമേ കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.—എപ്പത്തഞ്ചു ശതമാനമാണ് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ടീച്ചിംഗ് ഗ്രാന്റു കൊടുക്കുന്നത്. അതുതന്നെ മാജനജർമാർ. മാസ്റ്റർമാർക്ക് ശരിയായി കൊടുക്കുന്നില്ല. സമയത്തെറി കൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളാണ് ഗവണ്മെന്റു പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ വന്നതിന് ഗവണ്മെന്റു ത

ന്നെ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്നു എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് മഹതി പത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനം കണ്ട്. ബിൽ പാസ്സാക്കാതെ വെച്ചു താമസിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണ് ആ ലേഖകൻ എഴുതിയിരുന്നത്. ആ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു യാതൊരു നടപടിയും നടത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. ആ ലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഒരു ഗവണ്മെൻറു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മനുഷ്യവുമായി ഇന്നു കാരണംകൊണ്ടു അങ്ങിനെ വെച്ചു താമസിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ഇങ്ങിനെ പല സ്ഥലത്തും ബില്ലുകൾ താമസിച്ചാണ് മാനേജർമാർക്കു കിട്ടുന്നത്. ചില മാനേജർമാർ കിട്ടിയാൽ കൊടുക്കുകയില്ല. ചിലർ ബില്ലുമാറി അവരുടെ ആവശ്യത്തിനുപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ദുർല്ലഭം ചില മാനേജർമാർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പരക്കെ എല്ലാ മാനേജർമാർക്കും ഓപ്പോര്യുണ്ടാക്കിവയ്ക്കുക എന്നുള്ള നില ചീത്തയാണ്. ചില മാനേജർമാർ കള്ളം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുവെച്ച് എല്ലാവരും കള്ളന്മാരാണെന്നു പറയുന്നതു കഷ്ടമാണ്. ചില കള്ളന്മാരുണ്ടായിരിക്കാം, അങ്ങിനെയുള്ള കള്ളന്മാർക്കു മാത്രം ഇതു ബാധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ.

ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷന്റെ റെഗുസൻറേഷൻ കിട്ടി എന്നിവിടെ പറഞ്ഞു. ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷനിൽ എത്ര മെമ്പർമാർ ഉണ്ട്, എയിഡഡ് ടീച്ചേഴ്സ് എത്രപേരുണ്ട് എന്നുള്ള ഒരു കണക്കു നോക്കുമ്പോൾ സങ്കടമുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കംപേരെ ഉള്ളൂ. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ മുഴുവൻ, അതാത് മാസ്റ്റർമാർ ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ ഒന്നായിട്ട് എണ്ണിക്കൊടുക്കുന്ന മാനേജർമാരും ഉണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ടീച്ചേഴ്സിന്റെ വായിൽ മണ്ണിടുകയാണ് ഇതുകൊണ്ടു വരുന്നത്.

Mr. President.—How many are there like that?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ.— അത് ഏതാണ്ട് ഈ കപലായിരിക്കാനേ തരമുള്ളൂ. (ചിരി.) പല അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഇതുകൊണ്ടു കഷ്ടമുണ്ട്, എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഇതുപോലെ പല കാര്യങ്ങളും ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചില ക്ലാസുകൾക്കു മിനിമം സ്കോൾ ഇല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുകയില്ല. പകുതി ഗ്രാൻറാണു കൊടുത്തുവരുന്നത്. അങ്ങിനെവരുമ്പോൾ ചില അവസരങ്ങളിൽ മാനേജർമാരുടെ കയ്യിൽനിന്നുകൂടി സംഖ്യ കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. സെൻറ് ആൽബർട്ട്, വിവേകോദയം മുതലായ പല പ്രൈമറി സ്കൂളുകളുണ്ട്. ഇവിടെയെല്ലാം മാസ്റ്റർമാർ ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ മാനേജർമാർ അവരുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഡയറക്ടർ അവർകൾ എല്ലാ സ്കൂളുകളേയും നെ

പോലെ വിചാരിക്കുന്നതു വലിയ കഷ്ടമാണ്. ഇതാണ് എനിക്കു പ്രധാനമായിട്ടു പറയുവാനുള്ളതു്.

മാനേജർമാർ സ്കൂൾ വയ്ക്കുന്നതുതന്നെ പല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്. എന്റെ കീഴിൽ കുറെ ആളുകളുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു ജോലി ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു സ്കൂൾ തുടങ്ങിയെന്നുപോം. ഞാൻ പറയുന്നതു പരമാത്മമാണ്. (ചിരി) ചില സ്ഥത്തു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു സൗകര്യമില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ സ്കൂൾ വച്ചേക്കും എന്നുള്ള ഉദ്ദേശമുണ്ടാകാം. ചിലർ ഞാൻ ഒരു സ്കൂൾ മാനേജർത്തയല്ലോ എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയും ചെയ്തുവെന്നുവരാം. ഇങ്ങനെ സ്കൂൾ വച്ചിട്ടുള്ളവർ ഓരോരുത്തരും ഓരോ ഉദ്ദേശക്കാരാണ്. ഇതുകൂടാതെ വ്യാപാരം പോലെയും ചിലർ നടത്തുന്നുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് ലബോറിൽ മുഴുവൻ കമേഴ്സ്യൽ ബേസിസാണ്. എന്നാൽ കൊച്ചിയിൽ അങ്ങിനെയല്ല. അല്പാപകന്മാർക്കുള്ള ശമ്പളം മുഴുവൻ കൊടുക്കുത തട്ടിത്തിന്നുന്ന മാനേജർമാർ ധാരാളമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് എല്ലാ മാനേജർമാരേയും ഒന്നു പോലെ ബാധിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു പ്രമേയകാണ്ടുവരുന്നതു ശരിയല്ല. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ടീച്ചിംഗു നാൻറുമാത്രം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കൊടുക്കുക; മാനേജർമാർ സംഘം കൊടുക്കുന്നതിൽ ഇറ നുലാരിററീസ് ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഡയറക്ടറായിട്ടു കൊടുക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. ഞാൻ ശരിയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരു മാനേജറാണെങ്കിൽ എനിക്കുകൂടി ബാധിക്കാത്ത തരത്തിലായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് എന്റെ അമെൻറ മെൻറിൽ ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഞാൻ പറയുന്ന സംഗതികൾ എല്ലാം ന്യായമാണെന്നു വകുപ്പുല്പാദകന്മാർക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. അതു് അദ്ദേഹം തന്നെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. (ചിരി) ചില മാനേജർമാർ അങ്ങിനെ ചെട്ടുമായിരിക്കാം. എല്ലാ മാനേജർമാരും അങ്ങിനെയല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾതന്നെ അതിന്റെ കള്ളികളെല്ലാം ഡയറക്ടർ അവർക്കു കേന്ദ്രസ്ഥിലാകും. (ചിരി) ഈ ഭേദഗതി ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിക്കേണ്ടെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Dr. A. R. Menon.—This question of education has loomed large during the time of the Special Finance Committee. I believe this question was brought to the notice of that Committee and we took evidence from the managers about the existing conditions. I may say, at the very outset, that a few schools under the efficient management of the Church excepted, not a single manager fulfils his obligation either to the Government or to the school-masters. I do not believe that a

single manager is paying more than 14 annas in the rupee and those managers who pay even the 14 annas are not all.

Sir, this is only a patch work. I have always held and I do hold in this House now that if you are very serious about primary education in this State the only way, the only method which was found to be effective by all the civilised countries in the world, is to take complete charge of education under your direct supervision and to establish schools under the control of the Government.

Free compulsory primary education should have the first claim on public expenditure. I may say it is the duty of the Government to consider this subject on the same level as the subject of maintaining peace and order. If you give more money to the Director of Public Instruction, you will have to give less money to the Commissioner of Police. There is nothing to reduce crime as education. To quote one example, you will find more criminal cases coming from my Taluk than from any other taluk and that taluk is the most wretched taluk from the point of view of education and we have been pressing in this House to introduce compulsory education. That is beside the point. Every time I get a chance I want to impress upon the Government the absolute necessity of taking this matter into its own hand. If you are satisfied that general education is necessary, then I say you yourselves must take that responsibility irrespective of the consideration whether it would affect one section or another or one party or another. In the matter before us, while I entirely endorse the views of the Director of Public Instruction, I am constrained to observe that the position taken up by the Member for Ezhuvas North is reasonable. I know as a matter of fact the manager who made the representation at the very outset told me that any suggestion prejudicial to the school-master should not have any weight with me. I may say that the primary consideration that would move the majority of the Members of this House would be the fate of the school-master. But if there are managers who are acquitting themselves creditably, I do not see any reason why we should enforce this resolution upon them. But the moment a complaint is preferred by any school-master under the manager, immediately the section must be made operative and money should be given directly. I myself fail to see how it affects their prestige by handing over the money directly to the school-masters. If they are satisfied with the present system, allow them to do so. But the moment one master puts in a complaint to the Director of Public Instruction, immediately the

amount must be paid directly to the school-master. It has become a public scandal, Sir, that these poor petty school-masters who contain so much pith in their small skulls moving about in the villages forming a centre of social, political and economic activities, leaders of thoughts, people who can do either mischief or good to an enormous extent irrespective of their position or the salary they get—people who have taken part in elections only know what influence they wield—men who constitute the centre of social and political activities, are to be compelled to starve and even to give false acquittances. They are made to give away their signature for an amount which they do not get. Don't think that these are allegations made upon hearsay. It is found after exhaustive enquiries, and knowing fully that in making an allegation of this nature there is nobody to defend the managers here, I say deliberately that in many cases they are compelled to give a receipt for the money which they do not receive. That applies to all classes and communities of managers. The only place where there is some check is when it is under the direct control of the church, because they themselves constitute a kind of Government with an appellate authority namely the Bishop. When there is any complaint the matter is brought to his notice and I know cases where the matter has been brought to his notice and the grievances were immediately redressed. Barring these, I have not seen many cases where the school-master is treated fairly. My sympathies are entirely with him. He is a deserving hand. He does not get even the pittance. His salary is not in the same grade as his compeers in Government service. But he is responsible for more boys than in the Government institutions. Taking into consideration all these aspects, it is our duty without unnecessarily outraging the feelings of the managers,—those managers who think that their prestige consists in the handing over the money into their hands—to see by taking precautions that the school-masters get their salary. I hope that this will meet with the approval of all the Members of this House.

Mr. P. J. Alexander.—Mr. President, Sir, the Government is to be congratulated for the sympathy that they have shown towards the aided school teacher and in particular for the designation of public servants that has been conferred upon them by the Director of Public Instruction. The question of looking after material improvement of the aided teachers is one which has been receiving public attention for a very long time, and I am sure that the present resolution does only indicate the sympathetic manner in which the Government is viewing it. But I should think that according to the provisions of

the Code as they now stand, it is doubtful whether all the good effects intended by this resolution are to be derived by the teachers. For one thing, the grant is a matter of grace and not of right. The Government may or may not give the grant. Another thing: Government are at perfect liberty to reduce the amount of the grant to anything they like. Again the grant depends upon the number of students in a class. A teacher may begin with 30 students and naturally the number would be likely to fall and so after three or four months if the number is to fall, say to 29, the teacher is to get only half the grant. Now, as it is, even though the teacher may not be materially benefitted he can complain to the Director of Public Instruction against the Manager that it is not due to his fault that the strength has fallen down and that he is entitled to the full grant. But if the Government were to pay it directly and the strength being not within the control of the teacher he will be put to greater suffering than at present. So I should think that some of the provisions of the Code should be amended prior to the resolution being put into effect or at least sufficient safeguards provided for, whereby, come what may, the rate of grant now in vogue may not be reduced to any extent.

Another thing: As the mover of the amendment and Dr. Menon have mentioned, where teachers are of opinion that they don't want Government to pay them directly those teachers may evidently be left to themselves to be paid by the Managers and those who want to be paid directly by the government may be taken up to be favoured by the bill under consideration.

Mr. President.—I think what the Hon'ble Members ought to have done is to table an amendment to the effect that the teachers must be paid directly except in cases where after enquiry Government is satisfied of the regularity of payment by the Managers. The general rule must be direct payment to teachers.

Mr. A. V. Moothedan.—Then the presumption is that the majority of the Managers are dishonest.

Mr. M. Sivarama Menon.—Mr. President, Sir, I am honestly of opinion that in a subject of this nature neither sentiments nor prestige should stand in the way of justice being done to the poor teachers. When the Director of Public Instruction openly said in this Hon'ble House that this is a matter of universal complaint we have to take him at his words and he is over fortified in his position by the frank admission of the Hon'ble Member for North Ezhuvas that even according to him

half of the Managers are in this sense at least dishonest. I would further point out that this method is really a method of misappropriating Government money which is to be doled out to the poor teachers which is a crime under the Penal Code. I am only surprised to see that the Government is not strong enough to see that full payment is secured to these teachers by compelling the Managers. But half a loaf is better than no loaf. I would therefore humbly state that this is not at all a matter where the prestige of the Managers is to be considered. All glory to those Managers who have been honest. But unfortunately they are in bad company. There are some who are not honest and, therefore, when Government moves a resolution Government cannot pick out A from B if hand without elaborate enquiry. Therefore, I beg to bring to the notice of this Hon'ble House that the prestige of all honest managers is intact. It is never taken away by this resolution. On the other hand, if a man is honest why should he expect that by tabling such a resolution people will take him to be dishonest? I myself was a teacher in the St. Albert's High School and I would say I was getting every pie. I have also seen every pie given to the primary teachers also. If the managers are honest the teacher will proclaim to the whole world that he is getting every pie of his salary. Nobody in the Cochin State will say that the Manager in the St. Albert's High School is dishonest when such a resolution has been tabled by the Government. Therefore, I beg again to remind the House that the question of prestige should not stand in the way. But if the Government feels that an elaborate enquiry or a confidential enquiry is necessary to find out irregularity without conforming to the provisions of the Code I have absolutely no quarrel because the Government are to decide how best this money reaches the teacher. But if the Government feels that there is any real complication or impropriety in the matter of conducting elaborate enquiries then accept the principle suggested by the Hon'ble Member for Palluruthy. But as suggested by the Hon'ble Member for North Ezhuvas the question of prestige can never stand in the way. With these few words I beg to suggest that the resolution tabled by the Director of Public Instruction has to be passed by this House unless and until the Government is prepared to accept the amendment proposed by the Hon'ble Member for North Ezhuvas.

മിസ്റ്റർ പി. സി. വർഗ്ഗീസ്.— ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒരു ഭേദഗതി കൊടുത്തിരുന്നു. അതു വേണ്ടെന്നായിട്ട് എന്റെ പ്രമേയത്തെക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് പ്രണയമായിട്ടുള്ള ഒരു

ഭേദഗതി പ്രമേയം മിസ്റ്റർ പണിക്കർ ഇവിടെ ഫോജരാക്കിത്തന്നുകൊണ്ടാണ്. ഞാൻ പാവപ്പെട്ട അല്യാപകന്മാരോടു വളരെ അനുഭാവമുള്ള ഒരുവനാണ്. മിസ്റ്റർ ശിവരാമമനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാനും ഒരു അല്യാപകനായിരുന്നു. ആ നിലയിൽ എനിക്കും അല്യാപകവൃത്തിയുടെ ഗുണഭോഷങ്ങൾ അറിയാം. ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നയത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. മാനേജർമാരുടെ ഇടയിൽ അല്യാപകന്മാരെ ചതിച്ച് പണം എടുക്കുന്ന ചുരുക്കംചിലർ ഉണ്ടെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ വലിയഭാഗം മാനേജർമാർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവരല്ലെന്നു എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു ഫർജിപ്പകർപ്പിൽനിന്ന് ഞാൻ അനുമാനിക്കുന്നു. അതിൽ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന അല്യാപകന്മാർ പറയുന്നതു് ഇപ്പോഴത്തെ സിസ്റ്ററത്തന്നെയാണു നല്ലതെന്നാകുന്നു. ഞാൻ പല അല്യാപകന്മാരുമായി ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല സ്കൂളുകളിലും അവർ പോയി അന്വേഷിച്ചതിൽ ഒരു വലിയഭാഗം മാനേജർമാർ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാൻറും കണ്ടിഞ്ചൻസിയും അല്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു അവർക്കു പൂർണ്ണബോധ്യമായിരിക്കുന്നു എന്നാണ് അവർ പറഞ്ഞതു്. കണ്ടിഞ്ചൻസിയെടുത്തിട്ട് ഗ്രാൻറു മാത്രം അല്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന മാനേജർമാരുമുണ്ട്. പുസ്തകം, സ്റ്റേറ്റ്ഷനറി മുതലായവക്കുവേണ്ടിയാണ് കണ്ടിഞ്ചൻസി വിനിയോഗിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മാനേജർമാരിൽ മിക്കവരും ഗ്രാൻറും കണ്ടിഞ്ചൻസിയും അല്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു അനിഷേധ്യമായ ഒരു വാസ്തവമാണ്. ശമ്പളം മുഴുവനും കണിശമായി കൊടുക്കുന്ന പല മാനേജർമാരേയും ഞാൻ അറിയും. ഇതിനുംപുറമെ വേറെ ചില ആനുകൂല്യങ്ങളും ആ മാനേജർമാർ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അവർ അല്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളം കൊടുത്തുവരുന്നതു് ഗവണ്മെൻറു കൊടുക്കുന്നതുപോലെയല്ല. മറ്റൊന്നു-യാക്കമ്പോൾ അല്യാപകന്മാർക്കു കുറെ വാങ്ങാം. റെ-റാൻ-യാക്കമ്പോൾ കുറെ വാങ്ങാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല ആനുകൂല്യങ്ങളും മാനേജർമാരിൽ നിന്ന് അല്യാപകന്മാർക്കു കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നു നേരിട്ട ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതായാൽ ഈ വക ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവർക്കു നഷ്ടപ്പെടുമെന്നാണ് അല്യാപകന്മാർ പറയുന്നതു്. ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് നല്ലതെന്നു അല്യാപകന്മാരുടെ ഒരു മീറ്റിങ്ങിൽ ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കിയതായി പറയുന്നതു ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കെ ഈഴവനിയോജക മണ്ഡലം മെമ്പറുടെ ഭേദഗതി പ്രമേയത്തെ അനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. ഏതായാലും അല്യാപകന്മാർക്കും മാനേജർമാർക്കും തുണകരമായ വിധത്തിൽ പഴയരീതിയിൽ തന്നെ കാര്യങ്ങൾ നടന്നുപോകുവാനും പ്രത്യേകിച്ച് പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രോത്സാഹനത്തിന്നു തടസ്സം നേരിടാതിരിക്കുവാനും ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുന്നതു

നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മുതക്കം ചിവ മാനേജർമാർ ചെയ്യുന്ന കൊള്ളത്തൊഴിക്ക് എല്ലാ മാനേജർമാരേയും ഉത്തരവാദികളാക്കുന്നത് ശരിയല്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു മാനേജർ അല്ലാപകന്മാർക്കു ശമ്പളം ശരിയായി കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നു ഡയറക്ടർ ബോളും വരത്തക്ക തെളിവു കിട്ടുന്നപക്ഷത്തു സ്കൂളിനുള്ള ഗ്രാൻറു അല്ലാപകന്മാർക്കു നേരിട്ടു കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. കള്ളനാരെ ശിക്ഷിക്കുക, മര്യാദക്കാരെ മാനിക്കുക എന്നുള്ള നല്ല പ്രമാണമാണ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അംഗീകരിച്ച അനുവർത്തിക്കേണ്ടത്.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—The Director of Public Instruction has presented one side of the picture. I think with a view to see whether the disease cannot be cured without a major operation, I should like to present the other side very briefly.

In the first place this will certainly be regarded by many as a retrograde step in the onward march to self Government for which there is a loud cry all over the land. But I am not going to make much of that. My second point is more important. If the resolution is the out-come of the grievances—let them be just — of the teachers of the aided sches, it is sure to give rise to grievances to the managers, unjust though they may be. But it is sure to pave the way for the Government gradually taking all the aided schools under them. Even now the cost of education per student in an aided primary school is much less than the cost per student in the schools which are directly managed by Government. Government have to seriously think whether it may not lead to Government gradually taking up all the aided schools and increasing the already heavy expenditure under education. I, therefore, think that the Government must see whether, as I put it before, the disease cannot be cured without a major operation. Can we not take adequate steps to see that the teachers are all regularly paid. I do sympathise with the teachers who have got the grievance. I am therefore for accepting Mr. Panickar's amendment. But at the same time I do not want to make the position of Government difficult by putting in here 'after proper enquiries &c.'. I simply say wherever Government have reasons to believe that there is any irregularity in payment, Government must have the right to make payment directly.

The House rose for the day at 5 p. m.

B. V. KRISHNA KUTTY MENON,
Secretary to the Council.